

Svin og Fjerkræ skulle ved Indførselen her til Landet til Salg, Forhandling eller Fordeling her i Landet eller ved Udførsel fra Landet være mærkede saaledes, at herved tydelig tilkendegives Varens Nationalitet. Jeg tror at kunne sige, at Forslaget fra alle Sider, der ere interesserede i det, er blevet modtaget med Velvillie, og det gaar da i Virkeligheden ogsaa ud paa at støtte, befordre og udvikle al ærlig Handel. Foruden de danske Producenter ere Konsumenterne jo i høj Grad interesserede i, at dette Forslag bliver til Lov. Endvidere er Handelsstanden ogsaa interesseret deri. Rejser man det Spørgsmaal, af hvilken Grund det har været nødvendigt at ønske, at saadanne Bestemmelser komme til at træde i Kraft, vil jeg henvisse til, at det er en Kendsgerning, at der er sket Misbrug paa dette Felt. Da den højtærede Landbrugsminister forelagde Lovforslaget, nævnedes han jo ogsaa Eksempler paa, hvorledes der i Udsalgsstederne sælges Varer, der ganske vist ikke ere betegnede med anden Nationalitet, end de virkelig have, men som dog ere fremstillede i Butikkerne paa en saadan Maade, at Kunderne fik den Opfattelse, at Varerne vare af en anden Nationalitet, end de i Virkeligheden vare. I Lovforslagets §§ 1 og 2 er det bestemt, at saadanne Produkter ved Indførselen her til Landet skulle være forsynede med tydelige Mærker eller Betegnelser, der angive, fra hvilket Land Varerne stamme, og videre er det fastsat, at disse Produkter maa hverken ved Salg her i Landet eller ved Udførsel fra Landet være mærkede paa en saadan Maade, at Mærkningen kan opfattes som en Angivelse af, at Varerne ere af dansk Oprindelse. — § 3 indeholder Bestemmelser, der gaa ud paa Kontrol. De, som befatte sig med Forhandling af saadanne Varer her i Landet, skulle anmelde saadan Virksomhed for Politiet, der fører Register over de anmeldte. §§ 7, 8 og 10 indeholde ligeledes Bestemmelser om Kontrollen med Lovens Overholdelse. § 11 indeholder Straffebestemmelser.

I § 6 er der fastsat en Bestemmelse, som i Mejerikredse her i Landet længe har været ønsket, nemlig at der paa al Emballage for Smør, der tilvirkes her i Landet til Udførsel, skal anbringes et for hele Landet fælles Mærke, der tilkendegiver, at Varerne ere af dansk Oprindelse. Udenlandsk Smør maa ikke indføres eller udføres eller forhandles i en Emballage med en Mærkning, der ligner eller svarer

til det lovbefalede Mærke. Denne Sag er ingenlunde ny. I 15 Aar har den været fremme og har draget Interessen til sig Gang efter Gang i Landbrugskredse. Man har nemlig haft den Opfattelse, at det ikke var ualmindeligt, at fremmed Smør blev udført her fra Landet og udbudt paa det engelske Marked som dansk Produkt. Men først for 7 Aar siden blev dette Forhold klart bevist, og fra det Øjeblik har man bestræbt sig for at træffe Foranstaltninger, der kunde hindre en Gentagelse heraf, Bestræbelserne førte til en Sæmmenslutning af Mejerier, „Danske Mejeriers Smørmærkeforening“, som nu omfatter saa godt som alle Landets Mejerier, saa at det ad Frivillighedens Vej er vedtaget at anvende et fælles Mærke, „Lurmærket“, for alt det Smør, der udføres her fra Landet. Som nævnt skete det saa for to Aar siden, at et Firma i Leeds havde solgt Smør med forfalsket Lurmærke, solgt Smør, der ikke var dansk, men paa hvis Emballage var paamaalet „Danish Butter“. Saa blev der anlagt Sag mod dette Firma paa Foranledning af Smørmærkeforeningen, og Firmaet blev idømt en Bødestraf, der i danske Penge udgjorde 4,350 Kr. Den engelske Dommer udtalte endvidere ved denne Lejlighed, at saafremt Firmaet havde været en enkelt Person og ikke i dette Tilfælde et Aktieselskab, vilde han være bleven dømt til Tugthusstraf, men da man ikke kunde indsætte et Aktieselskab i Tugthuset, blev Straffen denne betydelige Bøde. Det viser altsaa, at Misbrug ved Benyttelsen af dette Mærke ogsaa kan belægges med Straf efter de engelske Domstole. En anden Ting viste denne Sag ogsaa, og det var, at den almindelige Opfattelse blandt de engelske handlende var den, at de, der havde overtraadt Loven, dog til Trods for den idømte Bøde havde tjent ganske artigt paa denne Historie.

Gentagne Gange have Mejeriorganisationerne, Mejeriforeningerne, Landbrugsorganisationerne, Smørmærkeforeningen og Landboforeningerne udtalt sig for, at dette Forhold, der saaledes ad Frivillighedens Vej var opstaaet gennem Smørmærkeforeningen, maatte blive lovfæstet paa en eller anden Maade, og der er ogsaa sket Henvendelse fra disse Organisationer til Landbrugsministeren herom. Denne Henvendelse findes i Bilagene til Lovforslaget, og ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, at Forslaget, som det her foreligger, paa intet Punkt er i Strid med de Ønsker, som ere stillede fra Landbrugsorganisatio-